

Nr 71.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående iståndsättande av fastigheten nr 1 i kvarteret Lejonet i Stockholm m. m.; given Stockholms slott den 29 januari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Viktor Larsson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 januari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för justitiedepartementet anför departementschefen, statsrådet Larsson.

I skrivelse den 26 juni 1924 framlade byggnadsstyrelsen till fullgörande av utav Kungl. Maj:t den 3 juni 1921 givet uppdrag förslag till, bland annat, inredande av bostad för ministern för utrikes ärendena i fastigheten nr 1 i kvarteret Lejonet i Stockholm, det s. k. Arvfurstens palats, ävensom till iståndsättande av fastigheten och förbättrande av utrikesdepartementets lokaler därstädes, och äskade styrelsen för påbörjande av dessa arbeten anslag för budgetåret 1925—1926.

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 1 saml. 59 häft. (Nr 71.)

Berörda förslag föranledde emellertid icke framställning till nästlidet års riksdag.

I skrivelse den 15 september 1925 har byggnadsstyrelsen hemställt, att för den händelse Kungl. Maj:t ej funne skäl hos 1926 års riksdag äska medel till genomförande av det i ovanberörda skrivelse den 26 juni 1924 framlagda förslaget, för påbörjande av vissa i sagda förslag ingående nödvändiga arbeten för förstärkning av grunden under ifrågavarande fastighet måtte för budgetåret 1926—1927 anvisas ett belopp av 80,000 kronor.

1925 års
förslag.

Sedermera har byggnadsstyrelsen i skrivelse den 27 november 1925 efter verkställd förnyad utredning föreslagit, att omförmälda byggnad skulle i dess helhet användas till beredande av förbättrade lokaler för utrikesdepartementet. Styrelsen återger därvid till en början vad styrelsen i sin förberörda skrivelse den 26 juni 1924 yttrade angående byggnadens tidigare öden och inredning:

»Fastigheten nr 1 i kvarteret Lejonet, det s. k. Arvfurstens palats, utgöres till sin äldre mot Fredsgatan vettande del av det Thorstenssonska palatset, som vände sin gavel mot Gustaf Adolfs torg och som uppfördes under senare delen av 1600-talet. Av detta återstå i oförändrat skick endast portalerna mot Fredsgatan och mot gården. År 1783 övergick fastigheten genom köp i prinsessan Sofia Albertinas ägo, varefter utfördes tillbyggnader mot Gustaf Adolfs torg och mot Strömmen efter ritningar av arkitekten Eric Palmstedt, därvid fasaden mot torget erhöles en mot den mitt emot belägna operabyggnaden svarande arkitektur. År 1794 togs palatset i sin helhet i bruk. Fastigheten inlöstes år 1902 av statsverket för en köpeskilling av 2,250,000 kronor och uttalade därvid riksdagen, att palatset alltjämt borde bibehållas såsom en publik byggnad.

Den kulturhistoriskt intressanta byggnadens inre befinner sig sedan länge i ett mindre tilltalande skick. Vid utrikesdepartementets inflyttning vidtogos endast de mest trängande behövliga ändrings- och reparationsarbeten med hänsyn till att lokalupplåtelsen betraktades såsom ett provisorium. Den av Louis Masreliez utförda, konstnärligt synnerligen värdefulla inredningen i byggnadens paradvåning 1 trappa upp befinner sig sålunda i samma bristfälliga skick som vid departementets inflyttning, och våningens mot Gustaf Adolfs torg vettande rum användas nu till departementets arkiv, som för övrigt där är otillfredsställande förvarat. Ett av de förnämsta praktrummen är avbalkat med en trävägg för åstadkommande av ett tjänsterum och ett toaletterum. Före statens övertagande av fastigheten hade dessutom delvis genomgripande ändringsarbeten vidtagits. Så har exempelvis den ursprungliga trappan i byggnaden mot Fredsgatan delvis ersatts med en järntrappa i anslutning till den stora paradtrappan, och i några av rummen hava de förgyllda, skulpterade dörr- och fönsteromfattningarna målats med vit oljefärg och moderna kakelugnar uppsatts.

Till följd härav och då utrikesdepartementet har behov av mera ändamålsenliga lokaler, synes det byggnadsstyrelsen ofrånkomligt, att ett inredande i fastigheten av bostad för utrikesministern kombineras med arbeten för förbättring av departementets lokaler och beredande av möjlighet för lokalutvidgning, ävensom för ett värdigt iståndsättande av byggnaden i dess helhet, och vill styrelsen särskilt framhålla, att med ett dylikt iståndsättande icke längre kan anstå utan fara för den märkliga byggnaden.»

Styrelsen erinrar vidare, att 1920 års riksdag på tilläggsstat för år 1920 under sjunde huvudtiteln anvisat ett reservationsanslag av 697,270 kronor för vissa inrednings- och reparationsarbeten i för statsdepartement m. fl. statsinstitutioner avsedda lokaler och att av detta anslag ett belopp av 145,000 kronor avsetts till utvidgning och förändring av utrikesdepartementets lokaler m. m. Sedan styrelsen erhållit ovanberörda, av Kungl. Maj:t den 3 juni 1921 lämnade uppdrag, hade styrelsen i skrivelse den 6 september 1921 meddelat, att utrikesdepartementet vore i trängande behov av att taga i besittning de lokaler inom fastigheten, som genom sjöförsvarsdepartementets och marinstabens utrikesavdelnings avflyttande blivit lediga. För sådant ändamål erfordrades emellertid vissa mindre ändrings- och förbättringsarbeten, vilka på intet sätt kunde anses föregripa vare sig genomförandet av ett mer omfattande förslag till lokalernas lämpligaste anordnande för utrikesdepartementet eller ovanberörda utredning beträffande utrikesministerbostadens förläggande till fastigheten. I enlighet med styrelsens förslag hade Kungl. Maj:t den 13 oktober 1921 uppdragit åt styrelsen att låta utföra vissa mindre ändrings- och reparationsarbeten inom fastigheten samt bemyndigat styrelsen att för ändamålet av ovanberörda anslagsmedel å 145,000 kronor taga i anspråk ett belopp av högst 40,000 kronor.

Styrelsen övergår härefter till den nu verkställda utredningen rörande byggnadens användning samt anför beträffande en därvid ifrågasatt tillbyggnad å fastighetens gård följande:

»Vid utförandet av den nya utredningen har det visat sig, att ett beredande av ändamålsenliga lokaler för utrikesdepartementet icke låter sig göra med mindre, i likhet med i det tidigare förslaget, den nuvarande byggnaden tillbygges med en flygelbyggnad utmed brandmuren mot granntomten, vilken flygel skulle sammanbinda den nuvarande byggnadens båda yttre partier och skapa en helt kringbyggd gård. Då bostad åt utrikesministern nu är utesluten, kunde man hava väntat, att också byggnadsmassorna kunnat minskas med ett denna bostad motsvarande kubikutrymme och följaktligen någon tillbyggnad icke heller behövt ifrågakomma. Detta skulle säkerligen också blivit fallet, om byggnaden icke ur kulturhistorisk synpunkt varit av alldeles särskild art med ett flertal stora rumsenheter, som icke kunna uppdelas i smärre och vilkas användning av denna anledning är ytterst begränsad. Detta gäller särskilt de stora rummen i våningen 1 trappa upp utmed Gustaf Adolfs torg, men även rummen mot Strömgatan, vilka icke gärna kunna användas till — än mindre uppdelas i — ämbets- och tjänsterum i vanlig bemärkelse, och vilka följaktligen också omöjliggöra varje bekväm förbindelseled i denna våning (huvudvåningen) mellan lokaler i byggnadens mot Strömmen och Fredsgatan belägna delar. Särskilt med hänsyn till att utrikesdepartementet, i olikhet med andra departement, behöver ett centralt beläget, för departementets olika avdelningar lätt tillgängligt utrymme till arkival för ut- och ingående expeditioner, vilken sal samtidigt bör ligga i omedelbar närhet till en större arkivdepå, har det visat sig nödvändigt att medelst en tillbyggnad åvägbringa bekväma förbindelseleder mellan den nuvarande byggnadens skilda delar.

Vid bestämmandet av storleken av denna tillbyggnad ha olika förslag upprättats inom styrelsen. Sålunda har man i ett förslag utgått från bredden av den nuvarande stallbyggnaden eller omkring 4 meter i invändigt mått.

Enligt detta förslag skulle emellertid efter nuvarande lokalbehov det sammanlagda utrymmet inom byggnaden omedelbart komma att tagas i anspråk utan tillgång till några reservlokaler, varjämte alla framtida utvidgningsmöjligheter vore stängda, då tillbyggnadsmöjligheterna redan utnyttjats. Likaledes förutsätter detta förslag, att regeringsrätten och lagrådet, som nu hava lokaler inom byggnaden, beredas lokaler på annat håll.

Ett planläggande av lokaler för departementet efter dylika förutsättningar måste emellertid betraktas såsom föga förutseende, och styrelsen har därför en bestämd uppfattning, att sagda flygelbyggnad omedelbart måste givas ett mera effektivt djup, som möjliggör ett utnyttjande av densamma till annat ändamål än enbart för arkiv, för vilket det mindre djupet givetvis är användbart. Kostnaden för de på detta sätt erhållna lokalerna med utgångspunkt från effektiv golvyta ställer sig också gynnsammare med den djupare än den smala flygeln. Styrelsen har därvid stannat vid en bredd, ej understigande 6 meter i invändigt mått, vilken kan utnyttjas till ett tjänsterum med innanför liggande korridor.

Häri genom har gården på smalaste stället sammanträngts till 14 meters bredd. Oaktat överintendentensämbetet på sin tid uttalat betänkligheter mot en dylik flygel med hänsyn till storleken av gårdsutrymmet, har styrelsen, då i föreliggande förslag i bottenvåningen mot gården ej äro inrymda några bostads- eller tjänsterum med undantag för ett rum för passbyrån, som emellertid är beläget mot söder och på kortsidan av den 32 meter långa gården, ej tvekat att i likhet med i 1924 års förslag föreslå uppförandet av en flygelbyggnad.

Genom detta tillskott till utrikesdepartementets lokaler blir det även möjligt, att regeringsrätten och lagrådet kunna i huvudsak bibehålla de lokaler de för närvarande disponera, dock med några mindre förändringar, varom mera nedan. Styrelsen vill jämväl i detta sammanhang erinra om att styrelsen i skrivelse den 19 november 1925 angående den framtida dispositionen av Rosenhaneska huset och gamla kungshuset å Riddarholmen utgått ifrån, att regeringsrätten och lagrådet lämpligen böra kvarbliva i Arvfurstens palats.

Den föreslagna tillbyggnaden är tänkt att uppföras till samma taklifthöjd som byggnaden i övrigt samt skulle innehålla, utom källare, sex bottnar, som förläggas i samma höjdlägen som huvudbyggnadens bottnar och redan befintliga, mellan dessa bottnar belägna entresolers bjälklag (i byggnadens mot Fredsgatan belägna del är i våningen 1 trappa upp bjälklaget i partiets västra del beläget omkring 1.20 meter högre än övriga bjälklaget.)»

I fråga om dispositionen av de genom tillbyggnaden utökade lokalerna för utrikesdepartementet yttrar styrelsen:

»Vid disposition av de sålunda om- och tillbyggda lokalerna har byggnadsstyrelsen liksom vid uppgörande av 1924 års förslag haft i sikte nödvändigheten att det gamla palatset återställes i ett värdigare skick. Jämväl det nya förslaget omfattar sålunda i huvudsak förstärkning av grunden, genomgripande iståndsättning av byggnaden, införande av värmeledning, komplettering av sanitära installationen, omläggning av de elektriska ledningarna samt ett iståndsättande av de konstnärliga rumsinteriorerna.

Då i det tidigare förslaget palatsets sturum i våningen 1 trappa upp anknötos som representationsvåning till utrikesministerns boställsvåning, ingå dessa rum i det nya förslaget som en representations-, mottagnings- och konferensvåning i samband med utrikesministerns arbetsrum. Detta senare har förlagts i hörnrummet med fönster mot Gustaf Adolfs torg och Strömmen, och är statvåningen, omfattande 4 större rum, tillgänglig från

den gamla stora huvudtrappan. Tjänstelokalerna fördela sig i övrigt på denna våning och dess entresoler, bottenvåningens entresolvåning, våningen 2 trappor upp med entresoler samt ett fåtal rum i bottenvåningen, utgörande sammanlagt 56 rum. Av övriga utrymmen i bottenvåningen utnyttjas 13 rum till fyra bostadslägenheter för portvakt, vaktmästare och maskinist samt 2 rum för pappersförråd och 2 rum för köks- och serveringslokaler till representationsvåningen.

För beredande av ett mera direkt tillträde till de egentliga ämbetsrummen, belägna i våningen 2 trappor upp, och för åtskiljande av trafiken till dessa från trafiken till representationsvåningen borttages den nuvarande, i fortsättningen till den gamla huvudtrappan under senare tider uppförda järntrappan och ersättes med en nyuppförd trappa, belägen på ungefär samma plats som en tidigare i det Thorstenssonska huset befintlig trappa. I samband härmed upptages i bottenvåningen den förutvarande portgången, som förbinder de ännu mot Fredsgatan och gårdsplanen befintliga portalerna till denna den äldsta delen av huset. Den nya trappan utgår från denna portgång.

Den nya gårdsflygeln inrymmer i en entresolvåning, belägen över våningen 1 trappa upp, en stor arkivsal, upptagande hela tillbyggnadens planutrymme, och under denna fyra bottnar arkiv- och bibliotekslokaler. Över arkivsalen ligga tjänsterum för arkivpersonalen och i översta våningen ämbetslokaler. Arkiv- och bibliotekslokaler inrymma 2,040 hyllmeter, fördelade på 341 skåp.

Lokalerna i våningen 1 trappa upp i byggnadens mot Fredsgatan belägna del äro, som ovan nämnts, avsedda att fortfarande disponeras av regeringsrätten och lagrådet. Då emellertid lagrådets nuvarande mot gården belägna sessionssal genom tillbyggnaden å gården förbygges, måste denna sal omläggas, och skulle densamma enligt styrelsens förslag förläggas mot Fredsgatan, under det att utrymmet mot gården användes till förrum och bibliotek. Regeringsrättens sessionssal och förmak bibehållas oförändrade, utom att förmakets nuvarande dörr till vaktmästarrum igensättes och trappan mellan förmaket och vaktmästarrummet borttages, men härjämte anordnas i ett genom huvudtrappans omläggning nybildat utrymme ett nytt rum, vilket såväl som det förutvarande vaktmästarrummet entresoleras, och avses det nya rummet med entresoler att användas för biblioteksändamål. Därjämte inrättas en ny gemensam toalett genom avbalkning av ett utrymme från nuvarande vaktmästarrum. De nuvarande lokalerna, som upptaga ett effektivt utrymme av 313 kvadratmeter, komma härigenom att ökas till 381 kvadratmeter.

Såsom reservutrymme finnas 5 rum å vinden i byggnadens mittparti mot Gustaf Adolfs torg. Sedan detta en gång tagits i bruk, lärer ytterligare utrymmen för en eventuell utvidgning av departementet icke kunna åstadkommas utan att antingen regeringsrätten eller lagrådet, eller ock båda, beredes plats annorstädes.

Det sålunda nu uppgjorda förslaget till disposition av förutvarande och nytillkomna utrymmen inom Arvfurstens palats framgår av bilagda 10 blad ritningar.»

Vidkommande kostnaderna och tiden för utförandet av de av styrelsen föreslagna arbetena anför styrelsen:

»Kostnaden för genomförande av nu ifrågakvarande ombyggnadsarbeten belöpa sig till följande belopp:

	Kronor.
Förstärkning av grunden	230,000
Nybyggnadsarbeten.....	250,000
Ombyggnadsarbeten	238,000
Värmeledning och sanitära installationer	95,000
Elektriska ledningar och hissar.....	47,000
Restaurering av fasader	45,000
Restaurering av representationsrummen	35,000
Arkivinredning	35,000
	Summa 975,000

Tiden för utförandet av ifrågakarande arbeten är beroende av tidpunkten för vidtagande av grundförstärkningsarbetena, vilka i sin tur sammanhånga med när den nya bron till Helgeandsholmen kan komma till utförande. Styrelsen tillåter sig erinra därom, att styrelsen i ovanberörda skrivelse den 15 september 1925 meddelat, att enligt vad styrelsen erfarit arbetena med den nya bron efter vad dämera kunde beräknas komme att igångsättas i början av år 1927, och framhöll styrelsen, att det givetvis skulle vara av stor betydelse, om grundförstärkningsarbetena kunde utföras samtidigt med brobyggnadsarbetena, allra helst spårvägslinjen i Strömgatan vid detta tillfälle måste flyttas, och hemställde styrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå 1926 års riksdag att till grundförstärkningen i fråga bevilja 230,000 kronor och därav för budgetåret 1926—1927 anvisa 80,000 kronor. Då nu de övriga här ovan föreslagna om- och tillbyggnadsarbetena å fastigheten i fråga icke lämpligen torde böra komma till utförande, förrän grundförstärkningsarbetena äro i det väsentligaste utförda, kunna byggnadsarbetena beräknas igångsättas under senare delen av år 1927 och så bedrivs, att de kunna slutföras under år 1929. Då emellertid redan under nästkommande budgetår torde krävas ett förberedande utredningsarbete, avseende upprättande av ritningar m. m., skulle under detta budgetår för detta ändamål och utöver det för grundförstärkningen avsedda beloppet, 80,000 kronor, erfordras ett belopp av 30,000 kronor.»

På grund av vad sålunda anförts hemställer byggnadsstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå innevarande års riksdag att till anordnande av utvidgade och förbättrade lokaler för utrikesdepartementet i egendomen nr 1 i kvarteret Lejonet ävensom till iståndsättande av nämnda fastighet, allt i huvudsaklig överensstämmelse med styrelsens nu framlagda förslag, bevilja ett extra anslag av 975,000 kronor och därav för arbetenas påbörjande för budgetåret 1926—1927 anvisa ett belopp av 110,000 kronor.

Styrelsen meddelar därjämte, att å ovanberörda, å tilläggsstat för år 1920 anvisade anslag å 697,270 kronor alltjämt förefunnes en reservation å 112,103 kronor 78 öre. Därest sagda reservation skulle kunna tagas i anspråk för nu ifrågakarande ändamål, anser styrelsen anslagsbehovet kunna minskas med motsvarande belopp.

För den händelse Kungl. Maj:t icke skulle finna skäl avlåta proposition i ämnet till 1926 års riksdag, framhåller styrelsen behovet av att medel dock beviljas till förstärkning av grunden under egendomen i fråga, på sätt styrelsen hemställt i ovanberörda skrivelse den 15 september 1925.

Departements-
chefen.

Det s. k. Arvfurstens palats är både på grund av läge och arkitektur en av huvudstadens förnämligaste byggnader. Jämväl dess inredning är, i den

mån den finnes kvar i sitt ursprungliga skick, av stort konstnärligt och kulturhistoriskt värde. Till följd av att nödvändiga reparations- och underhållsarbeten uppskjutits befinner sig emellertid fastigheten sedan en tid tillbaka i ett föga tillfredsställande stånd. Sålunda hava i grunden särskilt under den mot Norrström vettande delen av byggnaden starka sättningar ägt rum, vilka under årens lopp tilltagit i betänklig grad. Härigenom hava sättsprickor uppstått, och byggnadens fasader vittna jämväl i övrigt om bristande underhåll. Vad byggnadens inre beträffar, är flertalet av de gamla praktrummen i våningen en trappa upp numera i ett föga värdigt skick, och kan deras användning delvis såsom lokaler för utrikesdepartementets arkiv icke anses motsvara deras höga konstnärliga värde. Därtill kommer, att nämnda rum ur brandsäkerhetssynpunkt måste betraktas såsom otillfredsställande förvaringsrum för de dyrbara arkivalierna. De i byggnaden inrymda ämbetslokalerna uppfylla ej heller rimliga anspråk, särskilt i fråga om uppvärmning, belysningsanordningar och sanitära installationer.

Vid nu angivna förhållanden synes det uppenbart, att man icke utan att äventyra denna kulturhistoriskt märkliga byggnads bestånd kan underlåta att vidtaga åtgärder för dess iståndsättande. Det må ock sägas, att skyldig hänsyn för de konstnärliga och kulturella värden, som här stå på spel, kraftigt talar för att nu söka gottgöra den mindre tillfredsställande behandling, för vilken byggnaden varit utsatt. Det förslag till åtgärder, som byggnadsstyrelsen framlagt, avser en genomgripande restaurering av byggnaden in- och utvändigt samt modernisering av vissa anordningar ävensom uppförande av en tillbyggnad å fastighetens gård. Sålunda skulle bland annat förenämnda praktrum pietetsfullt renoveras och erhålla den för deras storlek och karaktär lämpliga användningen såsom representations-, mottagnings- och konferensvåning och för sådana ändamål kunna komma till användning jämväl för regeringen i dess helhet eller dess särskilda ledamöter. Tillbyggnaden skulle innehålla rymliga och brandsäkra lokaler för utrikesdepartementets arkiv och bibliotek samt i övrigt en del behöfliga ämbetsrum för departementet samtidigt som genom nämnda tillbyggnad önskvärda förbättringar skulle vinnas i förbindelsen mellan den nuvarande byggnadens vid Strömgatan och Fredsgatan belägna delar. Genom de föreslagna arbetena skulle byggnaden alltså försättas i ett skick, som bättre än nu motsvarar dess framträdande läge och nuvarande användning, varjämte utrikesdepartementets lokalfråga skulle vinna en tillfredsställande lösning. Regeringsrätten och lagrådet skulle i händelse av fortsatt förläggning till ifrågavarande fastighet i stort sett bibehållas vid sina nuvarande lokaler. Vissa jämkningar i byggnadsstyrelsens förslag beträffande dispositionen av sistnämnda lokaler torde möjligen visa sig lämpliga, men i övrigt har jag intet att erinra mot det nu föreliggande restaureringsförslaget.

Kostnaderna för förslaget genomförande äro visserligen betydande, men på grund av det långa dröjsmålet med byggnadens iståndsättande måste restaureringsarbetena självfallet bliva både omfattande och dyrbara. Därest åtgärder för byggnadens iståndsättande icke med det snaraste vidtagas, torde

de nuvarande bristfälligheterna komma att ytterligare ökas och byggnadens restaurering bliva än mera kostsam. Beaktas bör ock, att ett effektivt iståndsättande av byggnaden medför mindre utgifter för underhåll. Slutligen må framhållas, att ifrågavarande kostnader äro avsedda att fördelas på flera budgetår.

Med hänsyn till vad sålunda förekommit anser jag mig böra tillstyrka, att förevarande fråga nu förelägges riksdagen samt att medel beredas till arbetenas igångsättande. I sådant avseende har byggnadsstyrelsen för budgetåret 1926—1927 äskat 80,000 kronor för grundförstärkningsarbetenas påbörjande samt därutöver ett belopp av 30,000 kronor. Enligt vad jag inhämtat, avser sistnämnda belopp, utom utförande av beräkningar och ritningar till konstruktioner för grundförstärkningen och upprättande av uppmättningsritningar över byggnaden samt detaljutredningar för ombyggnadsarbetena, påbörjande av vissa renoveringsarbeten. De nu föreliggande kostnadsberäkningarna äro emellertid i avseende på slutsumman att anse såsom definitiva och väntas icke röna inverkan av nyssnämnda utredningsarbeten. För täckande av det begärda beloppet, 110,000 kronor, erfordras icke anvisande av nytt anslag, utan synes för dessa arbeten lämpligen kunna tagas i anspråk den av byggnadsstyrelsen omförmälda reservationen, 112,103 kronor 78 öre, å ovannämnda å tilläggsstat för år 1920 anvisade anslag å 697,270 kronor.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att för påbörjande av arbetena med iståndsättande av fastigheten nr 1 i kvarteret Lejonet i Stockholm samt utvidgning och förbättring av utrikesdepartementets lokaler därstädes för en beräknad kostnad av sammanlagt 975,000 kronor må användas de besparingar om tillhoppa 112,103 kronor 78 öre, som uppkommit å det av riksdagen för vissa inrednings- och reparationsarbeten i för statsdepartement m. fl. statsinstitutioner avsedda lokaler å tilläggsstat för år 1920 anvisade reservationsanslag å 697,270 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. C. F. v. Krusenstierna.